

El dia de Santa Rita...

JOAN COROMINAS MITJAVILA

El dia de Santa RitaÉ de l'any 2010, un servidor: Joan Corominas Mitjavila, antic barquer de l'Estany de Banyoles fins al dia 3 de juny del mateix any, en el qual vaig realitzar l'últim passeig amb la barca Anna per l'Estany, i que per motius d'edat fóra llicenciat com a capità de la Marina Mercant.

Un mes abans informava a les autoritats competents del municipi els motius de la meva decisió. Va ser en aquest moment quan vaig ser invitat per part del consistori a assistir a una reunió convocada pel dia de Santa Rita, patrona dels funcionaris, a la casa de la vila, a la qual vaig assistir amb cert nerviosisme. Va ser a partir d'aquest dia on van començar els malentesos i va ser en aquella trobada on vaig sentir en boca seva expressions de l'estil: "Éel negoci és nostre", "Éla barca Anna té un valor residual", "Éel cas de l'Oca està arxivat"; i altres comentaris que vaig considerar indignes, menyspreables i ofensius cap a la meva immaculada trajectòria de més de quaranta anys com a barquer del nostre estimat Estany. Va ser en aquest moment quan em vaig aixecar i vaig marxar, ofès per la manca de delicadesa que van demostrar.

El motiu d'aquesta reunió era presentar la renúncia de tots els drets, que no són pocs, de les quatre generacions de barquers de la meva família, que es remunta a Joan Corominas de Palau, el meu besavi, qui començà la nissaga d'aquest molt honrat ofici de barquer de l'Estany; que continuà amb l'avi Ramon, el meu pare Joan; i acaba amb la jubilació d'un servidor. Dita renúncia la fem efectiva per administració amb data del dia 10 de juliol de 2010, sense demanar cap compensació de tipus econòmic, però demant-los, això sí, que em deixessin tenir la barca Anna en el seu tradicional lloc d'amarrament, fins que l'Ajuntament designés un nou responsable de dita concessió administrativa o que vingués alguna altra persona que la volgués comprar. La resposta de les autoritats va ser afirmativa, però em van fixar una data de "fins i hasta" el 30 de desembre del 2010. El temps va passar molt ràpid i es va superar la data estipulada aviat.

Davant del silenci administratiu de les nostres autoritats, vam posar la barca Anna a la venda mitjançant un agent nàutic que ens trobà diversos possibles compradors. Els primers que realitzaren una paga i senyal foren els mallorquins de Cala Ratjada, al gener, i passàrem les escriptures de compra i venda a finals de març del 2011.

Quan els mallorquins van venir a buscar-la, van iniciar-se les inexactituds per part de les autoritats locals. I ara parlarem d'aquestes inexactituds. La primera té a veure amb la valoració: oferta de compra per part seva, cap! I la valoració que la màxima autoritat fa de la barca Anna la fa ambíguament i a través dels mitjans de comunicació, justificativa del seu silenci administratiu anterior, perquè nosaltres no hem rebut cap oferta formal de compra de la barca per part sevaÉ Santa Rita!É Santa Rita gloriosa! Aquell dia, quan vaig sentir el que vaig sentir de la primera autoritat local! Ell, que s'havia informat de la valoració de la barca mitjançant una tercera persona no present en aquesta reunió, me'n feia creus.

En aquell moment comencen els malentesos per part de tots plegats, que duren fins a dia d'avui, en els quals els vull posar punt i final amb aquesta carta i començar a gaudir plenament i durant molts anys d'una ben guanyada jubilació a prop del nostre estimat Estany.

Sr. Director, moltes gràcies per acceptar d'aquest antic barquer de l'Estany aquesta manifestació per honor de tots els meus ?avantpassats i de tota la meva família.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/02/11/santa-rita/546619.html?utm_source=rss